

- 10) ідеологічний плюралізм;
- 11) можливість будь-якого громадянина реалізувати власну ініціативність з метою задоволення особистих чи суспільних інтересів;
- 12) економічна і політична багатоманітність;
- 13) законодавчо регламентовані механізми здійснення контролю громадянським суспільством над державою;
- 14) відсутність антисуспільних способів збагачення;
- 15) розвинуті соціальні структури суспільства: громадські об'єднання, політичні партії;
- 16) наявність сформованого середнього класу, який становить соціально-економічну основу правової держави.

Таким чином, в Україні визначено основні напрями формування громадянського суспільства. Проте найбільш проблемними є такі:

- 1) не спрацьовує механізм взаємної відповідальності особи і держави;
- 2) низький рівень довіри громадян до правосуддя, органів державної влади і місцевого самоврядування;
- 3) високий рівень корупції, зокрема в органах державної влади;
- 4) відсутність сформованого середнього класу, значна поляризація громадян держави на багатих і бідних;
- 5) пріоритетним чинником зайняття державної посади є не професіоналізм і ділові якості особи, а партійна належність.

Підсумовуючи, слід підкреслити, що громадянське суспільство в Україні поки що не заявило про себе як центр сили, з яким би мусили рахуватися владні структури, не стало противагою владі. Вкрай потрібні радикальні зрушення в системі цінностей, у характері стосунків між державою і громадянином (суспільством), в судово-правовій системі. Покладання на «зв'язки» при захисті особистих інтересів та на «керівництво» при розв'язанні суспільних проблем, так само як і мовчазне сприйняття зловживань під час виборів та референдумів, свідчать про те, що політична культура громадянськості в Україні залишається недостатньо розвиненою.

Сивоконь Д. В.
НТУ «ХПІ»

ПРОБЛЕМЫ ОПРЕДЕЛЕНИЯ НАЦИОНАЛИЗМА И НАЦИЗМА

В настоящее время в повседневности необычайно актуальной стала тематика национализма и нацизма. Уделяет внимание данным понятиям и наука. Во многом это обусловлено тем, что преследование отдельными частями государства личных интересов (партикуляристских тенденций), на фоне глобализации, рождает огромное число националистических идей, которые влияют на социум. Становление националистических идей, как основы течения развития современного общества, является тематикой споров и разногласий как внутри государства, так и за его пределами. Нередко данное понятие путают с понятием нацизма. В этом контексте задача теоретического объяснения данных понятий как многогранных социально-идеологических феноменов приобретает особую актуальность. Изучение явлений следует начинать с изучения их истоков и причин.

Нацизм (национал-социализм), появился, как принято считать, при создании в феврале 1920 года А. Гитлером Национал-социалистической немецкой рабочей партии. Основными идеологиями, элементы которых были взяты за основу нового течения мысли общества были: социализм, антисемитизм, национализм, расизм и фашизм.

Национализм же, по мнению исследователей, «официально» возник в Новом времени. Громко заявив о себе в конце XVIII века, в связи с революциями в Америке и Франции, и, приведя к распаду европейские империи и колониальные системы в XIX и XX веках, национализм по сей день остаётся одной из ведущих мировых идеологий.

Известны определения национализма, связывающие его с различными институтами: нация, культура, государство, которые выражают национализм через его функции, а не через его характерные основные черты, уделяя крайне мало внимания конкретным характеристикам этого явления. На уровне национального государства национализм выполняет следующие функции: интегративная или унифицирующая функция. Государству может не хватать сплочённости, лояльности граждан. Национализм восполняет и обеспечивает недостающие основания лояльности; 2) легитимация существующей политической системы государства или же

наоборот, размывание оснований легитимности власти (что происходит при смене элит); 3) функция стабилизации, поскольку только с ростом национального самосознания снижается вероятность междоусобиц внутри государства и вероятность агрессии извне; 4) идеологическая или мировоззренческая. Национализм обосновывает возможность для нации изменить своё положение в сложившейся мировой системе.

Нацизм же представляет собой крайнюю форму шовинизма, возведённого в ранг государственной идеологии и политики. Словом «нацизм» (но не «национал-социализм») нередко называют (по аналогии с расизмом и сексизмом) крайний национализм с призывами к вражде, дискриминации либо насильственным действиям по национальному признаку.

Таким образом, у исследователей нет единого мнения ни по характеру определений, ни по составляющим процессам проявления нацизма и национализма. Причина этой проблемы заключается в том, что проявления зависят от обстоятельств: при благополучии нации национализм проявляется, как чувство гордости и сопричастности со своей нацией ее культурой и родной землей. А крайняя форма проявления нацизма является огромной проблемой для общества в целом.

Сечина Є.І
НТУ «ХП»

ШЛЮБНИЙ ДОГОВІР ТА ЙОГО АСПЕКТИ

Актуальність теми. У сучасному українському суспільстві спостерігаються економічні зміни, змінюються життєві цінності. Роль подружжя у побуті, а також їх права та обов'язки визначає матеріальна сторона сімейного життя. Суперечки через майно часто стають причинами розлучень. З кожним роком зростає число судових позовів, з питань розділу спільно нажитого майна. Їх було б менше при існуванні традиції складати шлюбні договори.

Шлюбний договір - це угода, що укладена особами, які подали заяву про реєстрацію шлюбу, а також між подружжям для врегулювання їхніх майнових відносин. Він охоплює низку окремих пунктів (угод), що стосуються різноманітних сторін життя сім'ї, тому дії там можуть передбачатися найрізноманітніші: передати майно у власність, надати кошти